

го, по часъ ще се роди и за минута порасва по-голямъ и отъ планина.

Три кобилки копа подкопатъ.

Тънка дълга невѣстица, самичка си гробъ копае.

610 Ушъ магаре во кошара, ушитѣ не му влегватъ.

Умрѣла кобила, чярвата ѝ мърдатъ денѣ, нощѣ не.

Умъ языкъ и гласъ азъ нѣмамъ, човѣкъ съвсемъ не съмъ; а говорѣхъ съ много люди, ако тѣ съсъ мене щѣтъ. Отъ вѣнъ салтъ ако ме глѣдашь нищо не можешъ разбра; ако вѣтрѣ ме поглѣднешъ, да говорѣхъ ще почнѣхъ.

Умнитѣ имане даватъ само да стоѣхъ при тѣхъ, а безумнитѣ ме сякатъ че докарвамъ нѣщо зло. Който ище да познае, кой съмъ азъ какъвъ човѣкъ, трѣбва малко да е ученъ и тогасъ може разбра.

Умрѣла кобила, червата ѝ живи.

Управенъ като тулумъ надутъ, пакъ рѣбрата му се четѣтъ.

Умрѣло дѣте, пакъ секи го яде.

Умрѣлъ козелъ мляко дава, летѣ се управа, зимѣ испусталѣва. Млякото му на устата, козяната му въ снагата.

Умрѣла котка, живи негѣ.

Хитъръ Петъръ задъ вратата, а глупавий възъ огъня.

620 Хинъ-дранъ-дро-ди кашка хайди ди.

Ходихъ, ходихъ по тавана, че ме срѣщна тутарана, че ми рѣче седни тукъ и азъ седнахъ.

Хитъръ Петъръ съ една вѣжда.

Хемъ дървета, хемъ гърметъ, хемъ се спиратъ хемъ върветъ.

Хлѣбъ ѣде, вода не пие.

Хвърлихъ смѣта въ коша, пакъ коша въ пояса; ако не ми бѣше коша въ ржката, трѣсналъ бихъ тозъ смѣтъ на земята.

Хляда мѣри вино наведнажъ испила, пакъ се наша мара никакъ не опила.